

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciunea Sfintei Cruci

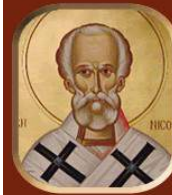
Să învie Dumnezeu și să se risipească vrășmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul, cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară diavolii de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul crucii și zic cu veselie: Bucură-te, prea cinstită și de viață purtătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce s-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului, și te-a dăruit nouă pe tine cinstită Crucea Sa spre alungarea a tot pizmașului. O! preacinstită și viață purtătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Maică, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și cu toți Sfinții în veci. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 4 - 10 APRILIE

Miercuri 6 aprilie: **LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE** 6.30 PM
Vineri 8 aprilie: **LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE** 6.30 PM
Sâmbătă 9 aprilie: **Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas** 8.30 AM
Vecernie 6.30 PM
Duminică 10 aprilie: **DUMINICA SFÂNTULUI IOAN SCĂRARUL**
Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

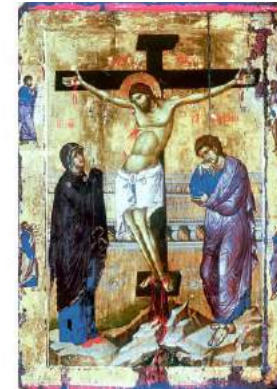
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA SFINTEI CRUCI

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere. (MARCU 8, 34 - 38)

Semnificatia Crucii in viata crestina

"Oricine voieste sa vina dupa Mine sa se lepede de sine, sa-si ia crucea si sa-Mi urmeze Mie" (Marcu 8, 34)

Ne aflam in timpul marelui post prin care ne pregatim pentru luminatul Praznic al Invierii Domnului. In mijlocul acestui post Biserica a asezat Duminica Crucii. Prin aceasta ea a voit sa arate credinciosilor si mai limpede intelesul si rostul timpului de post pe care il strabatem inainte de Inviere. Crucea inseamna in cugetarea si viata crestina orice lupta cu raul, cu pacatul din noi, cu izvoarele posibile ale pacatului, egoismul, orice lupta pentru curatirea fiintei noastre curgatoare de namolul gandurilor si simtirilor tulburi si intinate, pentru a o face izvor limpede de viata launtrica si exterioara. Crucea este infranarea de la pornirile rele si urate, de la lacomia nestapanita si egoista, de la placerea care descompune, de la manie si invidie, de la ura de frati, de la barfire si de la toata fapta neiuibitoare ce vrem sa o savarsim fata de altii. Ca atare crucea inseamna taria barbateasca a vointei intelepte si a mintii bine intentionate in fata valurilor pornirilor inferioare din noi.

Crucea inseamna rezistenta impotriva asalturilor acestor porniri, infranare de la tot ce ne ispiteste cu o placere momentana, dar cu urmari rele pentru noi si pentru altii. Crucea inseamna rabdare in purtarea unor greutati si incercari de care nu putem sa scapam prin acte pripite, ci ni le ingaduim si mai mult. Crucea inseamna cumpatul si intelepciunea in felul de a raspunde la ofensele si faptele nedrepte ale altora. Crucea inseamna, cu un cuvânt, stapanirea de sine, care intruneste in ea intelepciunea, forta vointei si buna intentie in toate. Crucea e actiune sau infranarea de la o actiune din vederea larga a legaturilor fiecarui moment in care suntem pusi cu momentele viitoare ale vietii noastre cu viata altora. Crucea cuprinde in sine si un inteles de suferinta si de multe ori oamenii se opresc mai ales la acest inteles de suferinta al ei. Dar crucea inseamna si suferinta numai intrucat e infranare de la voluptatea unor placeri care pricinuiesc descompunerea fiintei noastre, de la dulceața razbunarilor care otravesc viata noastra, de la satisfactia unor lovituri date altora din invidie, dar care ne lasa rasucindu-se in chinuri propria fiinta. Daca socotim ca aceste placeri sunt amestecate cu otravuri pentru noi insine, deci ca ele se vor dovedi de scurta durata si de suprafata, fiind urmate de remuscari dureroase, de neputinta apasatoare si de necazuri grele, ne vom da seama ca crucea, ajutandu-ne sa le evitam, nu e propriu-zis producatoare de suferinte, ci mai degraba ne scapa de suferinte anevoie de vindecate a caderilor, a dezarticulărilor prelungite uneori in vesnicie, si ne prilejuieste ridicarea la adevaratele bucurii.

Cine nu simte o bucurie mai reala, mai inalta, mai substantiala cand a putut sa se infraneze de la pricinuirea unui rau cuiva dintre cunoscutii sai? Cine nu simte o bucurie mai pura si mai durabila, cand, infranandu-se de la cheltuiala unei mese somptuoase, a putut da unui nenorocit care se tara fara picioare in noroiul strazii macar un sfert din acea cheltuiala? Bucuria ce si-a produs-o aplicandu-si crucea in acele momente e o bucurie care se improspateaza in el toata viata, nemuscata de regretele chinuitoare de care e urmata orice fapta neinfranata sau rea. In vorbirea duhovniceasca crestina se spune ca crucea topeste fantomele infiripate de ispite, destrama uneltirile celui rau. De fapt, exista o fantezie a lacomiei, a invidiei, a urii, care mareste atractia unor lucruri, sau plasmuieste trasaturi antipatice si intentii dusmanoase la cei pe care nu-i iubim. Lacomia si aplecarea nestapanita spre placeri poleiesc in frumuseti ireale obiectele dorite, iar ura desfigureaza cu inchipuirea chipul vazut si sufletesc al persoanelor pe care nu le iubim. Prin calmul intelept al infranarii, al rabdării, al crucii, ne opunem acestor inchipuiuri infierbantate, topim niste false realitati produse de raul din noi si prin aceasta oprim si slabim pornirile noastre inferioare atatate de acele false aparente. Rastignim aceasta falsa lume pentru noi si falsa noastra fiinta pentru aceasta lume,

cum spune Sfantul Apostol Pavel, restabilind lumea reala si eul nostru adevarat. Crucea este astfel biruitoare si in acest sens. Crucea este, in primul rand, o staruire in rezistenta fata de rau, o staruire in postul de aparare a fiintei noastre de valurile agresive ale ispitelor inferioare, care vor sa o cucereasca, sa o copleseasca, sa o slabeasca; in acest sens si postul e o cruce, iar purtarea crucii inseamna si ea a sta la post, a pazi postul de aparare a propriei fiinte. Toata viata trebuie sa stam la acest post de aparare, sau sa ne purtam crucea, pentru ca in toata viata are loc o navala a pornirilor inferioare din noi asupra partii conducatoare si raspunzatoare a fiintei noastre, pentru a o tari spre rau, pentru a o ineca in valurile patimilor si neputintei, ca sa nu aiba cine se impotrivi in noi raului. Dar crucea nu trebuie inteleasa numai in acest sens negativ sau defensiv. Chiar prin faptul ca sta la postul de aparare a ceea ce e bun in noi, crucea intareste fiinta noastra, binele din noi. Prin cruce ne zidim pe noi insine din zi in zi, ca fiinta neclintita in bine, prin cruce facem sa sporeasca fiinta noastra in frumusetea ei niciodata terminata, dupa chipul modelului dumnezeiesc. Crucea e unealta de diamant a vointei, cu care daluim zi de zi, ceas de ceas, clipa de clipa chipul nostru adevarat, scotandu-l la iveala din materialul fara forma in care e ingropat si din care tanjeste sa iasa la lumina. Iar pentru ca fiecare om are de luptat impotriva altor porniri, ispite si probe concrete, cu alte insuficiente si deficiente, in alte situatii, fiecare are o alta cruce de purtat, alte operatii dureroase de indeplinit, adica trebuie sa foloseasca o unealta intrucatva potrivita cu materialul netrebnic si rezistent pe care trebuie sa-l inlature de pe chipul sau inabusit in el. Fiecare trebuie sa foloseasca adica crucea care i se potriveste lui, sa-si ia crucea sa si cu ea sa porneasca pe urmele lui Hristos, pentru a se face tot mai asemenea lui. Dar crucea e o forta pozitiva si in alt inteles. Ea este inspirata si sustinuta nu numai de vointa de a ne intari propria fiinta, ci si de vointa de a ne spori iubirea fata de altii. De altfel, nu poti sa-ti infrumusetezi propria fiinta decat prin obisnuirea de a face bine altora, de a sluji din iubire altora. Astfel prin cruce ne servim nu numai noua, ci si celorlalti. Acestea doua merg impreuna. Si amandoua sunt impreunate cu o anumita suferinta si osteneala, dar cu bun efect, cu efect de bucurie durabila si curata. E obositor pentru mama sa vegheze asupra copilului bolnav, e o cruce, dar e o oboseala a bucuriei curate si durabile. E obositor si dureros pentru un fiu al Patriei sa o apere la vreme de primejdie, dar e o oboseala si o durere impreuna cu o bucurie inalta. Orice slujire a altora e impreunata cu greutati, pentru ca e antiegoista. Dar tocmai prin aceasta aduce bucurii superioare. Hristos ne este pilda si izvor de putere in purtarea crucii din iubire pentru altii. El, cel mai mare, ne-a slujit noua, micșorandu-Se mai mult decat toti, in loc sa astepte slujirea noastra. Dar tocmai de aceasta s-a aratat adevarata Lui marire. Noi de asemenea crestem spre inviere prin aceasta cruce a servirii. Caci bucuria de inviere este o bucurie in comuniune, spre care inaintam prin slujire. Intre servire si cruce e o stransa legatura, deci si intre servire si inviere. Cine nu e in stare sa slujeasca oamenilor, nu poarta crucea urmand lui Hristos si nu inaintea spre marire si spre inviere cu Hristos, in bucuria comuniunii. Pe de alta parte, omenirea de azi are nevoie mai mult ca oricand de slujirea fiecaruia. Ea trebuie ajutata sa invinga primejdia razboiului si a atator lipsuri in multe parti ale lumii, sa infaptuiasca o era de fratietate, de dreptate si de bunastare, de bucurie in iubire. Sa slujim cu drag si cu convingere crestina, iubiti credinciosi, acestor nazuinte ale omenirii. Sa slujim Patria noastra scumpa, familia noastra, Biserica noastra, comunitatea si interesele institutiei sau intreprinderii in care lucram, care contribuie la binele Patriei si al nostru. Numai printr-o astfel de viata de neincetata si ravnitoare slujire, aratam lucratoare in noi puterea crucii lui Hristos si ne pregatim fiinta pentru a ne impartasi de bucuria Invierii si de Imparatia iubirii desavarsite, care ni se deschide prin inviere. Amin.

Parintele Dumitru Staniloae